

6. Kako je treba razlagati navedeni uredbi, če se ukinejo lokalne akcijske skupine, ki so do takrat učinkovito in zakonito opravljale svoje dejavnosti? Kaj se v takem primeru zgodi s obveznostmi, ki so jih prevzele lokalne akcijske skupine, in pravicami, ki so jih pridobile, če se upoštevajo zlasti vsi subjekti, na katere vpliva ukinitve?
7. Ali je treba člen 62(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) razlagati tako, da je sprejemljiva in v skladu s pravom določba, s katero država članica zahteva, da se lokalne akcijske skupine Leader, ki imajo obliko nepridobitne gospodarske družbe, v enem letu preoblikujejo v društvo, ker lahko le pravna oblika društva kot družbene organizacije pravilno zagotavlja ustvarjanje mreže med lokalnimi partnerji, saj je v skladu z veljavnim madžarskim pravom temeljni cilj gospodarske družbe pridobivanje dobička, obstoj ekonomskih interesov pa izključuje pritegnitev javnosti in pristop novih partnerjev?

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 1698/2005 z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) (UL L 277, str. 1).

(²) Uredba Komisije (ES) št. 1974/2006 z dne 15. decembra 2006 o podrobnih pravilih glede uporabe Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) (UL L 368, str. 15).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kúria (Madžarska) 21. januarja 2013 – Árpád Kásler in Hajnalka Káslerné Rábai proti OTP Jelzálogbank Zrt.

(Zadeva C-26/13)

(2013/C 156/28)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Kúria

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki in nasprotni stranki v postopku s kasacijsko pritožbo: Árpád Kásler in Hajnalka Káslerné Rábai

Tožena stranka in pritožnica v postopku s kasacijsko pritožbo: OTP Jelzálogbank Zrt.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 4(2) Direktive Sveta 93/13/EGS (¹) z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (v nadaljevanju: Direktiva) razlagati tako, da je lahko pogodbeni pogoj v zvezi z menjalnim tečajem, ki ni

bil posamično dogovorjen, v primeru posojila, ki je izraženo v tuji valuti, vendar je v resnici izplačano v nacionalni valuti, in ki ga mora posojilojemalec vrniti izključno v nacionalni valuti, del „opredelitve glavnega predmeta pogodbe“?

Če to ni tako, ali je treba na podlagi drugega dela člena 4(2) Direktive šteti, da je razlika med nakupnim in prodajnim menjalnim tečajem plačilo, katerega enakovrednosti z opravljenimi storitvijo ni mogoče analizirati z vidika njegove nedovoljenosti? Ali je v zvezi s tem kakor koli upoštevno vprašanje, ali je bila menjava valut med finančno institucijo in potrošnikom dejansko opravljena?

2. Če je treba člen 4(2) Direktive razlagati tako, da lahko nacionalno sodišče ne glede na določbe nacionalnega prava preveri tudi nedovoljenost pogodbenih pogojev, na katere se nanaša navedeni člen, če navedeni pogoji niso jasni in razumljivi, ali ta zadnja zahteva pomeni, da morajo biti pogodbeni pogoji za potrošnika sami po sebi jasni in razumljivi s slovničnega vidika, ali pa morajo biti poleg tega jasni in razumljivi tudi ekonomski razlogi za uporabo pogodbenega pogoja ter njegova zveza z ostalimi pogodbenimi določili?
3. Ali je treba člen 6(1) Direktive in točko 73 sodbe Sodišča v zadevi Banco Español de Crédito (C-618/10) razlagati tako, da nacionalno sodišče ne more v korist potrošnika odpraviti [vzrokov] za neveljavnost nedovoljenega pogoja, ki je del splošnih pogojev pogodbe o potrošniškem posojilu, tako da bi zadevni pogodbeni pogoj spremenilo in dopolnilo pogodbo, niti v primeru, da pogodbe, če ne bi tako ravnalo, v primeru črtanja navedenega pogoja na podlagi preostalih določil ne bi bilo mogoče izvršiti? Ali je v zvezi s tem upoštevno to, da nacionalno pravo vsebuje dispozitivno določbo, ki v primeru neupoštevanja neveljnega pogoja [namesto tega pogoja] ureja zadevno pravno vprašanje?

(¹) Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Napoli (Italija) 22. februarja 2013 – Luigi D’Aniello in drugi proti Poste Italiane SpA

(Zadeva C-89/13)

(2013/C 156/29)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Napoli

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Luigi D'Aniello in drugi

Tožena stranka: Poste Italiane SpA

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je določba nacionalnega prava, ki ob uporabi Direktive 1999/70/ES ⁽¹⁾ v primeru nezakonitega prenehanja pogodbe o zaposlitvi na podlagi nične določbe o zaposlitvi za določen čas predvideva drugačne in bistveno manjše ekonomske posledice od tistih, predvidenih za primer nezakonitega prenehanja pogodbe splošnega civilnega prava na podlagi nične določbe o sklenitvi za določen čas, neskladna z načelom enakovrednosti?
2. Ali je skladno s pravnim redom Evropske unije, da na področju njegove uporabe sankcija v praksi postavlja v boljši položaj delodajalca, ki ravna protipravno, kakor zlorabljenega delavca, tako da trajanje procesa, tudi fiziološko, neposredno škoduje delavcu v prid delodajalca in da učinkovitost vzpostavitve prejšnjega stanja sorazmerno pada glede na trajanje procesa, dokler se ne skoraj izniči?
3. Ali je na področju uporabe pravnega reda Unije v smislu člena 51 Listine iz Nice skladno s členom 47 Listine [o temeljnih pravicah] in s členom 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, da trajanje procesa, tudi fiziološko, neposredno škoduje delavcu v prid delodajalca in da učinkovitost vzpostavitve prejšnjega stanja sorazmerno pada glede na trajanje procesa, dokler se ne skoraj izniči?
4. Ali pojem pogojev zaposlitve iz določbe 4 Direktive 1999/70/ES ob upoštevanju pojasnil iz člena 3(1)(c) Direktive 2000/78/ES ⁽²⁾ in člena 14(1)(c) Direktive 2006/54/ES ⁽³⁾ obsega tudi posledice nezakonite prekinitve delovnega razmerja?
5. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je v smislu določbe 4 upravičena razlika med posledicami, ki so običajno predvidene v nacionalnem pravnem redu za nezakonito prekinitve delovnega razmerja za nedoločen čas in za določen čas?
6. Ali je treba splošna načela veljavnega prava Skupnosti – to so načela pravne varnosti, varstva zaupanja v pravo, enakosti pravnih sredstev, učinkovitega sodnega varstva, pravice do neodvisnega sodišča in, splošneje, pravice do poštenega sojenja, določena v členu 6(2) Pogodbe o Evropski uniji (kakor je bil spremenjen s členom 1(8) Lizbonske pogodbe in na katerega se sklicuje člen 46 Pogodbe o Evropski uniji), v povezavi s členom 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu, ter s členi 46,

47 in 52(3) Listine o temeljnih pravicah Evropske unije, razglasene v Nici 7. decembra 2000, kot so bili vključeni v Lizbonsko pogodbo – razlagati tako, da nasprotujejo temu, da Italijanska republika po zelo dolgem obdobju sprejme zakonsko določbo (kakršna je člen 32(7) zakona št. 183/10, kakor izhaja iz razlagalne določbe člena 1(13) zakona št. 92/12), ki spreminja izid tekočih postopkov, pri čemer neposredno oškoduje delavca v prid delodajalca in sorazmerno zmanjšuje učinkovitost vzpostavitve prejšnjega stanja glede na trajanje procesa, dokler se ne skoraj izniči?

7. Ali je treba, če Sodišče ne bi priznalo, da so navedena načela temeljna načela pravnega reda Evropske unije za namen horizontalne in posplošene uporabe in bi torej ugotovilo samo neskladnost določbe, kakršna je člen 32(5), (6) in (7) zakona št. 183/10 (kakor se razlaga s členom 1(13) zakona št. 92/12), z obveznostmi iz Direktive 1999/70/ES in Listine iz Nice, za namen neposredne vertikalne uporabe evropske zakonodaje, in sicer zlasti določbe 4 Direktive 1999/70/ES in Listine iz Nice, šteti, da je družba, kakršna je tožena stranka, ki ima lastnosti iz točk od 55 do 61 [predložitvene odločbe], državni organ?
8. Če bi Sodišče EU na vprašanja iz točk 1, 2, 3 in 4 odgovorilo pritrdilno, ali načelo lojalnega sodelovanja, ki je temeljno načelo Evropske unije, dovoljuje neuporabo razlagalne določbe, kot je člen 1(13) zakona št. 92/12, s katerim je onemogočeno spoštovanje načel, ki izhajajo iz odgovorov na vprašanja od točke 1 do 4?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP, UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 368.

⁽²⁾ Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu, UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 79.

⁽³⁾ Direktiva 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu, UL L 204, str. 23.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Nemčija) 28.
februarja 2013 – U proti Stadt Karlsruhe**

(Zadeva C-101/13)

(2013/C 156/30)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg